

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

únor 2020

Farnost poprvé navštívil nuncius

Návštěva arcibiskupa Charlese D. Balva na CMGaSOŠPg foto: Ladislav Bušek

Není samozřejmé, aby špičkový diplomat ochotně přijal pozvání na oslavu svátku Cyrilometodějského gymnázia a střední školy pedagogické jeho zřizovatelek, sester cyrilek. Arcibiskup Charles D. Balvo přijel rád.

Jak jsem ho sledoval, každý se od něj máme hodně co učit. Pozorný, podá ruku, usmívá se, snaží se zapamatovat si vaše jméno. V češtině je čím dál lepší. Zvláště si dává záležet na „ř“. Neostýchá se mluvit o svých příbuzných: „Moje sestra říká, že na poli ekumenismu by měly v církvi pracovat hlavně ženy-maminky. Máma naslouchá všem svým dětem, mírní jejich nejednotnost a má je všechny ráda.“

Kostel svatého Augustina se v pátek 17. ledna zaplnil do posledního místa. Porouchal se jeden ze staříčkových kotlů, takže příliš teplo nebylo, atmosféra však byla velmi srdečná. Kytky, děkování, potlesk. Po mši svaté následovala deba-

ta. Padaly otázky ohledně víry i ty osobního rázu: „Studenti si často nedokážou představit, co takový nuncius vlastně dělá,“ směje se muž z Brooklynu. Hned po Sametové revoluci dělal v naší zemi radního na nunciatuře, tři roky nasával češtinu. Pak byl velvyslancem na Novém Zélandu a v Oceánii, v Keni, v Jižním Súdánu, od 21. září 2018 je nunciem v Česku. Tento člověk reprezentuje papeže Františka.

K novinářům se chová jako profesionál. Odpoví na všechno a s úsměvem, případně věc opiše tak, že neurazí. „Kdo bude novým arcibiskupem pražským? Už to skoro víme, už tady někde určitě chodí mezi námi.“

Kdo chcete otce Charlese také vidět a slyšet, přijďte v sobotu 23. května na Velehrad modlit se za sdělovací prostředky; zvou srdečně lidé z Proglasu, Noe, Katolického týdeníku a deseti dalších médií. =omh=

Chiara Lubichová by se dožila 100 let

Dvacátého prvního ledna jsme při mši svaté děkovali za dar, který Bůh skrze zakladatelku Hnutí fokoláre daroval církvi: charisma jednoty.

Narodila se 22. ledna 1920 v italském Tridentu. Pro její život byl zásadní objev Boha, který všechny nesmírně miluje. Jak odpovědět na jeho lásku? Životem podle evangelia. Vedle dalších evangelijních slov, která ji

Chiara Lubichová

foto: archiv

uprostřed druhé světové války zasáhla, vystoupila do popředí Ježíšova modlitba za jednotu: „Ať všichni jsou jedno.“ (Jan 17,21) Pán dal vzniknout v církvi novému hnutí, které se postupně rozšířilo do více než 180 zemí světa a hlásí se k němu přes dva miliony lidí. U nás se začalo šířit koncem 60. let.

...pokračování na str. 2

Slovo úvodem

Milí farníci,

před nějakou dobou se mi poštěstilo dostat se do divadla na jedno představení. Přiznám se, že to, co mě nejvíce zaujalo a překvapilo, bylo, že v okamžiku, kdy představení začalo (a začalo se přesně), všichni seděli na svých místech. Všichni přišli včas a nikdo se neopozdil.

Obávám se, že za tu dobu, co jsem u Sv. Augustina (a už je to 3,5 roku), jsem při žádné mši svaté nezažil, že by nikdo nepřišel pozdě (snad s výjimkou svateb a možná některého pohřbu).

A tak jsem přemýšlel, čím to je, že na divadelní představení dokážou lidé přijít včas, ale na mši svatou ne. První možný důvod mě napadl, že možná lidé do divadla chodí včas, protože si uvědomují, že by svým pozdním příchodem rušili ostatní diváky. Jenže i v kostele je dosti rušivé, když někdo přijde pozdě.

Dalším důvodem by se mohlo zdát to, že divadlo bývá večer, kdežto nedělní mše svaté obvykle ráno či dopoledne. Jenže dle mých zkušeností právě nedělní večerní mše svatá je ta, kam chodí největší část farníků až po začátku (někdy skoro až třetina), takže ani toto asi nebude tím pravým důvodem.

Ani mi nepříjde, že by divadlo navštěvovali kulturnější a uvědomělejší lidé.

Pevně doufám, že tím důvodem není to, že by někteří farníci považovali mši svatou za ne tak důležitou jako divadlo, tak si nedělají těžkou hlavu s tím, jestli přijdou včas nebo ne.

Pochopil jsem, že rodiny s malými dětmi to mají komplikovanější, že se občas může stát na poslední chvíli „nehoda“ či se dítě „šprajcne“ a to má za následek pozdní příchod. Jenže to vypadá, že v některých rodinách (nezávisle na počtu dětí) se „nehody“ stávají každý týden, a jiné rodiny toho zůstávají nějakým zázrakem ušetřeny a přicházejí na každou mši svatou včas.

Přál bych moc nám všem, abychom vnímali, že včasným příchodem na mši svatou nejen nerušíme ostatní, ale i sami se lépe připravíme a naladíme na setkání s Pánem. o. Josef Novotný

Stalo se

Začala příprava dětí na první svaté přijímání.

~

Sbírka u betléma (černoušek) určena na adopci na dálku vynesla 21 455 Kč. Pán Bůh zaplat.

~

Kromě karmelitánských terciářů, kteří u nás v kostele slaví mši svatou každé 2. pondělí v měsíci, se také každé 2. úterý v měsíci na večerní mši sv. scházejí členové a podporovatelé hnutí Mary's Meals.

~

V neděli 12. ledna se uskutečnil vánoční koncert Chrámového sboru mladých a skupiny D.N.A.

GRATULUJEME

Prestižní cenu klasické hudby Classic Prague Awards 2019 v kategorii Vokální výkon získal Český filharmonický sbor Brno, který vede Petr Fiala z naší farnosti.

Pokřtěni byli:

12. 1. František Jakub Manga
19. 1. Helena a Josef Vlašicovi

Zaznělo v kázání

Ježíšova nauka má moc. Obrovskou moc, nad kterou žasnou lidé už dva tisíce let. Dokáže přemoci zlo, odstranit hříchy a stvořit šťastného člověka.

(P. Cyprián Bobák)

Mudrci z východu přišli za Ježíšem, aby se mu poklonili, dali mu dary a vyjádřili svoji úctu. Jak často já chodím za Ježíšem z tohoto důvodu? Co jsem ochoten mu darovat? ... V dnešní době je nejcennější komoditou čas. (P. Josef Novotný) =jo=

Okénko do minulosti

Zřízení duchovní správy a stavba kostela v Masarykově čtvrti

Po rozhodnutí postavit kostel a zřídit samostatnou faru ve Starém Lískovci stejné řešení vyžadovala situace v rychle se rozrůstající Masarykově čtvrti. 1 500. výročí úmrtí svatého Augustina se stalo impulsem k uskutečnění tohoto plánu. Základní kámen byl položen 28. srpna 1930, stavět se začalo v létě roku 1932 a v červnu roku 1934 byl kostel dostavěn. Celkové náklady 3,5 mil. korun hradil starobrněnský klášter. (Podle slov pamětníků se na kostel ve farnosti konaly i sbírky, peněžní dary byly většinou použity na vnitřní vybavení – pozn. aut.) Slavnost posvěcení kostela se za velké účasti věřící

...pokračování ze str. 1

Mše svatá, slavená devíti kněžími – hlavním celebrantem byl Mons. Jiří Mikulášek – při níž jsme děkovali za přínos této služebnice Boží (v prosinci byla uzavřena diecézní fáze procesu jejího blahorečení), se konala v Týdnu modliteb za jednotu křesťanů.

Přítomný byl i brněnský biskup Církve československé husitské Juraj Dovaľa, který řekl: „Chiara Lubichová byla i pro mne úžasnou ženou, moudrou ženou, naplněnou Duchem (...). Duch

Svatý nerozděluje, ale sjednocuje celý svět. Ona sjednocovala a idea Fokoláre je postavená na jednotě. Proto tato žena dokázala sjednotit katolíky, protestanty, pravoslavné. V Hnutí fokoláre mají své místo dokonce nekřesťané, buddhisté, muslimové... Ona je všechny dokázala sjednotit pod praporem Kristovy lásky.“

Slavnost pak pokračovala v prostorách Cyrilometodějské církevní základní školy. Díky všem, s kterými jsme mohli tyto chvíle prožít!

=jo=

Fokoláre v Masarykově čtvrti

V Hnutí fokoláre mají své místo lidé různých věkových skupin a různého povolání: děti, mládež, rodiny, kněží... Důležitou součástí jsou „fokoláre“, malá společenství lidí, kteří se – tak jako Chiara – zasvětili Bohu: fokolárinky a fokolární. Vzorem je pro ně život nazaretské rodiny. V České republice jsou tři ženská fokoláre a jedno mužské. Jsme moc rády, že brněnské ženské fokoláre se nachází právě ve farnosti sv. Augustina (Havlíčková 51).

Žije nás zde nyní pět: Ludmila Šturmová (původem z Prahy), Maria Aybauer (Němka), Eva Nemergutová (Slovenka), Marie Koukolová (původem z jižních

Čech) a Lenka Jedličková (původem z Bílovce). Všechny nás spojuje odpověď na Boží volání a touha nasadit se plně pro život jednoty – ať již v našich zaměstnáních nebo ve službě společenství dětí, mládeže, rodin atd. v Brně a na Moravě.

Patří k nám ještě Monika Dostálová, která se poslední roky stará o těžce nemocné rodiče ve Studénce (s její maminkou jsme se rozloučili před svátkem), a devět vdaných fokolárinek – z Brna i z jiných moravských míst.

Kontakt: ffbrno@focolare.cz; tel.: 721 630 119

Zelený čtvrtek ve Fokoláre

foto: archiv

cích konala v neděli 5. 5. 1935. Světitel byl brněnský biskup ThDr. Josef Kupka.

Po dokončení stavby kostela zaslal augustiniánský klášter 24. 8. 1936 Biskupskému ordinariátu v Brně žádost o „rozdělení farnosti starobrněnské, zřízení a inkorporování nové farnosti u sv. Augustina klášterem“. V žádosti byly uvedeny tyto ulice, které měly k nové farnosti přináležet: Babákovo nám. (nyní nám. Míru), ul. Joži Barviče (Barvičova), ul. Františka Bílého (Bílého), Březinova – pravá strana, Gomperzova (Maheňova), Helzeletova (Helzeletova), Hlávčková, Kampelíkova, Klácelova, Lerchova, Lípová č. 20–40, Lužická, ul. Dr. Bedřicha Macků počínajíc č. 64 a č. 89 (Údolní),

Matzenauerova, Pavlíkova, Preslova od č. 6 pravá strana, Rudišova, Sedláková, Soukopova, Stránecké Františky, Strmá (Náhorní), Šeříkova (Heinrichova), Tůmova, U prachárny (Roubalova), Vondrákova – lichá čísla (Mučednická), nám. Karla Vaňka (Vaňkovo nám.), Wanklova, Miloše Wurma (Wurmova) a ul. Zábranského.

Rozhodnutím biskupské konzistoře byla farnost u sv. Augustina oficiálně zřízena ke dni 18. srpna 1938. Prvním duchovním správcem se stal P. Karel Fandrla, do úřadu byl uveden 1. září téhož roku.

(Srov. Svatý Augustin od počátku..., str. 46–48) s. Stanislava

Svědectví o obrácení

Rozhovor pro únorové číslo zpravodaje jsme připravili s naším farníkem, panem L, který prožil ve svém životě obrácení.

Jak to bylo s vírou u vás doma? Byl jste k ní od rodičů veden?

Rodina ze strany mého táty byla věřící. Ale po brzké smrti otce maminky se něco změnilo a do kostela už nechodili. Mého tátu, když byl malý, nutili chodit do kostela, a tím mu to vše zprotivili. Ze strany mé matky do kostela nikdo nechodí. A i přes toto vše jsem si v první třídě ze všech kroužků vybral zrovna náboženství. Po absolvování náboženství jsem přijal svaté přijímání a svátost smíření. A to bylo na hodně dlouhou dobu poslední přijímání a setkání s Pánem. Doma mě nikdo k víře dále nevedl a do kostela se mnou nechodili, a tak sotva jsem poznal Boha, hned jsem ho ztratil. A tím začala má doba temna.

Doba temna? Co to konkrétně znamená?

Začalo se vše zhoršovat. Škola mně nešla, doma se vztahy s otcem a matkou začaly také zhoršovat. Fáze puberty byla drsná a já podvědomě asi začal hledat Boha. Samozřejmě špatně. Chytil jsem se na základní škole party dětí, co měly také podobné problémy ve škole i doma, a už to jelo. První pivo, cigareta... Začalo to se mnou jít z kopce. Přišlo mi, že jediní, kdo mi rozumí, jsou kamarádi, které jsem potkal. Taky je nebavila škola a s rodiči si nerozuměli. Zdálo se, že je to super, ale nebylo. Tím, jak jsme si připadali ublížení, jsme ubližovali sobě i ostatním. Přišly první opletačky s policií, opilství a později výtržnosti. A aby toho nebylo málo, k pití cigaretám začala marihuana a první ochutnávka tvrdé drogy.

To bylo asi hodně náročné období. Změnilo se to nějak na střední škole?

Po základní škole jsem přešel na učiliště, kde jsem se učil na zedníka. A náročné období pokračovalo. Doma se vše nakonec tak vyhrtilo, že došlo i k násilí. Bylo to hodně, hodně zlé a ďábel si vše určitě užíval. Ale už tehdy byl první velký zásah od Panny Marie. Nedošlo k tragédii – uchránila nás od nejhoršího, i když člověk si myslel, že horší už to být nemůže. Pití a drogy byly můj únik před tímto světem. Utíkal jsem se tam schovat, ale to schovávání nebylo zadarmo. Každý člověk, dokud nepozná Boha Ježíše Krista, tak je nenaplněný, a tak hledá, co by ho naplňovalo. Já prošel snad všechny styly

doby, ale nic mě nenaplnilo. Vždy to bylo na krátkou chvíli uspokojivé a po zjištění, že to není ono, jsem zase zkusil něco jiného. Ale žádný styl mě nenaplnil, a tak jsem pomalu ztrácel smysl života.

Co se stalo, že přišla změna?

Jednou jsme se s kamarádem rozhodli strávit Nový rok na chalupě. Tak jsme odjeli. A tehdy to vše začalo. Naše ubohé životy, ztracené duše čekalo procitnutí. Mohl bych se tu rozepisovat na knihu o tom, co se nám tenkrát stalo na chalupě, ale to není podstatné! Jen aby člověk pochopil: zažili jsme takovou hrůzu, která otřásla našimi životy tak moc, že na to do smrti nezapomenu a nikomu bych to nepřál. Rodiče pro nás museli dojet a odvézt domů. Samozřejmě mi nikdo nevěřil! A chtěli mě odvézt do blázince. Bylo mi hrozně. Rodiče mě nechtěli pustit ani za kamarádem, bylo to hrozné. Obrátil se mi život naruby. Ale pochopil jsem, že ty báhorky o ďáblu a pekle a Bohu nejsou báhorky, ale realita! Změnilo nám to život. Bůh nás takto na cestu života přivedl zpět skrze Pannu Marii a vysvobodil nás z temnoty smrti, která nás jistě čekala a po ní jen věčná smrt. Zašel jsem s kamarádem ke zpovědi. Podruhé v životě a můžu vám odpřisáhnout, že jakmile jsem odcházel od svátosti smíření, vznášel jsem se. Byl jsem lehký jako pírko a takový klid se ve mně rozprostřel. Nikdy jsem nic takového nezažil. Nádherný pocit. Dostali jsme dar víry. Život se otočil o sto osmdesát stupňů.

Vysvětlujete si nějak pro sebe, jak se to všechno stalo?

Ještě dnes si pamatuji, jak jsem se smál lidem, co chodili do kostela, aniž bych tušil, že o pár let později i já budu chodit do kostela a dodnes chodím. Nevím, jak to napsat, ale vím, že si mě Panna Maria vybrala a od narození mě vede. Víím, někdo by mohl namítnout, že přece by nedopustila, abych prožil tu temnotu, ale právě proto jsem měl to všechno podstoupit, aby každý, kdo mě zná, nemohl říct: to on šel sám do sebe sám. Ale měl se na mně zjevit zásah Boží. Nevím, proč zrovna já měl to obrovské štěstí, že si vybrala zrovna mě. Někdo by řekl, že už jsem žil svatý život, ale bohužel to pro mě nebylo tak jednoduché. Tak jako se zloděj nenápadně vkrádá do domu, tak i u mě to bylo podobné. Pomalu a nenápadně jsem se okrádal o víru. Ďábel nechtěl přijít o duši, kterou měl jistou. Bohužel pro mě jsem propásl jednu z cest kte-

rá mi byla připravena. Vždy, když jsem se vzdaloval Bohu a víra se vytrácela nenápadně, pomalu, tak moje maminka nebeská, přesvatá Panna Maria, mě jako neposlušné dítě chytila za ruku a přivedla zpět na cestu k Bohu.

To se moc krásně poslouchá, jak se vše začalo obracet k lepšímu. A jak jste na tom dnes?

Ted' jsem prožil své druhé obrácení. Je mi 36 let, mám manželku a čekáme holčičku (pozn. redakce: holčička se narodila v polovině ledna). Manželka je nepokřtěná a nevěřící – já říkám, že zatím :-). Stejně tak rodiče, příbuzní a známí, i nejbližší milovaní zatím ještě nevěří, ale vím, že budou, a modlím se za ně. Děkuji Panně Marii a Bohu, že mají se mnou takovou trpělivost. Až nedávno jsem si uvědomil, že jsem propásl tenkrát příležitost, které mi Bůh nabízel. Naštěstí Bůh má vždy záložní plán, a tak se teď snažím víc než kdy jindy být ostražitý, abych neminul už víckrát, co mi Bůh nabízí a kam chce, abych šel a plnil Jeho svatou vůli. Jen tak je člověk opravdu šťastný. Proto odevzdejte se Marii s dětskou důvěrou a ona vás povede k Ježíši, svému synu. Je to cesta jistá a nejsnazší. Já po ní kráčím a můžu se zaručit, že když se Marii odevzdáte, chytne vás a povede! Neříkám, že je to cesta lehká bez křížů a zkoušek, ale je to cesta jistá. Často slyším od lidí: a proč ten tvůj Bůh dopustí to či ono?! Ale On nám neslabil pořad slunečné dny, samé štěstí. Chtěli jsme být jako On, určovat, co je dobré a co zlé, ale upřímně: na to nemáme a víme, jak to dopadlo a jaký jsme si to vytvořili svět plný zla a sobectví. Svět bez lásky k sobě navzájem. Doufám a modlím se za všechny lidi, aby otevřeli svá srdce Bohu a poznali, jak nás všechny miluje a touží po naší spáse. Měl jsem problém s pitím. Alkohol bylo to jediné, co mi i s kouřením zůstalo. Ale i v tom mi Bůh pomohl a nyní už 7 měsíců nepiji. Bojoval jsem s tím silami lidskými, a ne a né přestat. Modlil jsem se usilovně, až mě Bůh vyslyšel a nepiji. Dnes je 4. 1. 2020 a začínám boj s kouřením. Věřím, že i to se mi s pomocí Boží podaří, abych byl co nejvíce svobodný člověk.

Co byste chtěl farníkům vzkázat?

Věřte, že Bůh je s námi neustále, ať v Něj věříme či nevěříme. Ale říci mu své „ano“ je to nejlepší rozhodnutí v životě. Nebudete nikdy na nic sami a život bude o mnoho lepší než bez Něj. Modlím se za tebe, abys našel cestu k Bohu a otevřel mu své srdce.

=ojn=

Farní diář

8. 2.	14.30 hod. Setkání seniorů – parafinové zábaly
9. 2.	Dětský karneval – po 9. mši sv.
9. 2.	Stiga Cup – 14.00 hod.
26. 2.	Popeleční středa – mše sv.: 8.00 (školní), 18.00, 19.30 hod.

Mše svaté od nás
přenášené Proglasem

7. 2. 18.00 (1. pátek v měsíci)

8. 2. 13.30 (Setkání KaPrů)

26. 2. 18.00 (Popeleční středa)

www.proglas.cz, tlačítko BOHOSLUŽBY

Radost a povzbuzení

Šestého ledna se uskutečnil v našem kostele už tradičně Tříkrálový koncert. Tentokrát se na něm podílel Cyrilometodějský komorní orchestr pod vedením Kateřiny Prudilové, Cantate Brno – řídil Patrik Buchta, Schola brněnské mládeže – SBMka se svým dirigentem Štěpánem Policerem a Českolipský dětský sbor s Petrem Novákem. Českolipský dětský sbor také hudebně doprovázel slavnostní bohoslužbu Zjevení Páně.

Výtěžek letošního koncertu bude použit na rozšíření školní jídelny, jejíž projekt si mohli návštěvníci koncertu prohlédnout.

Pro mne se letošní koncert nesl v duchu radosti a povzbuzení. Původně jsem pro množství pracovních povin-

ností, které mne čekaly, chtěla zůstat jen na chvíli. Ale prostě nešlo odejít.

Sbory odvedly skvělé výkony nejen hudební, ale také plné pohody a radosti. Vybavilo se mi setkání mládeže s Janem Pavlem II., na kterém zaznívalo: Svatý Kopeček plný oveček.

Tento tříkrálový večer – to byl Svatý Augustin plný oveček! Plný krásných mladých lidí, kteří dávali svůj čas, svou energii, své talenty a vykouzlili na našich tvářích úsměvy, donutili nás zastavit se a znovu se zaposlouchat do příběhu Vánoc, uvědomit si, že nekončí, ale že si tajemství Božího zrození můžeme nést v srdcích v každém dni nového roku.

Hana Vichrová

Vybavení a výzdoba našeho kostela: Oltář Nejsvětějšího Srdce Páně

Oltář Nejsvětějšího Srdce Páně v levé boční lodi blízko presbytáře tvoří dvojici s oltářem Svaté rodiny v pravé boční lodi. Obětní stůl byl vyroben z bílé mramorové desky. Autorem obrazu z let 1944–1945 je malíř Petr Pištětka (1886–1963), žák Hanuše Schwaigera a Maxe Pirnera na Akademii výtvarných umění v Praze. Rozměrný, na sedm polí rozdělený obraz, je vsazen do bloku šedého mramoru s výraznými černobílými žilami.

Oltář NSP

foto: Vít Horník

Na obraze jako ústřední výjev je vymalován Kristus v mandorle obklopený zlatou září. Na znamení mučednictví je oděn do šarlatového roucha a jeho nebeský původ značí modrý plášť. Boží Syn stojí na zeměkouli, poseté zelenající se trávou a květinami. Kolem hlavy má svatozář. Nad Zemí se na znamení pokoje klene duha a Duch Svatý je znázorněn jako oblak. Netradičním, ba mystickým způsobem ztvárnil malíř zdroj věčné Lásky, Ježíšovo Srdce. Má miskovitý tvar, je opleteno trním a jako zlatý plamínek se nad ním vznáší křížek obklopený září,

znázorněnou několika soustředěnými kruhy. Kristovu oběť po levé straně připomíná vítězný Beránek, držící nožkou kříž s bílým praporem se zkratkou slov Jesus hominum Salvator (IHS, Ježíš Spasitel lidstva). Po pravé straně sedí na hnízdě pelikán, nad kterým se vznáší oblak Ducha Svatého vyzařující paprsky. Hnízdo podle jednoho ze starobylých výkladů v řeckém spisu Physiologus znamená ráj, podle jiného svět. Pelikán je symbolem Krista, protože je považován za toho, kdo ožívuje krví z rozdrásané hrudi svá mláďata – hříšné a nevděčné lidi. Také sv. Tomáš Akvinský nazval Ježíše ve svém hymnu Adoro te devote (Klaním se Ti vroucně) Dobrým Pelikánem.

Kristus v Majestátu je obklopen čtyřmi symboly evangelistů, které zároveň upomínají na prorocká zjevení Božího trůnu s cheruby. Křídla těchto cherubů, v textech Zjevení nazývaných Živoucí, mají na

obrazu duhovou barvu. Vlevo nahoře je okřídlenou lidskou postavou se svatozáří a otevřenou knihou znázorněn sv. Matouš, protože jeho evangelium začíná Ježíšovým rodokmenem. Vlevo dole lev s křídly a knihou značí sv. Marka. Jeho text počíná působením sv. Jana Křtitele a pokušením Krista na poušti, která bývá považována za místo, kde lvi žijí. Sv. Marek také přinesl evangelium do Egypta a je považován za prvního misionáře Afriky. Orel s knihou vpravo nahoře znázorňuje sv. Jana Evangelistu, kvůli jeho „vysoké“ a vzletné teologii. Vpravo dole je okřídlený býk, znamení sv. Lukáše. Býk je symbolem oběti a Lukášovo evangelium začíná obětí sv. Zachariáše, otce sv. Jana Křtitele, v chrámě.

Podkladová barva všech částí obrazu je zlatá na způsob ikon. Do zlatého podkladu je vyryto několik variant symbolu kříže – latinský, řecký, christogram vepsaný do kruhu –, hvězdy, a také šesticípá hvězda krále z rodu Davidova. Nad Beránkem se vznáší kometa. Obraz je uprostřed završen vytepaným vycházejícím Sluncem se zkratkou IHS a po stranách dalšími dvěma variantami křížků, patrně zamýšlených jako připomínka Kalvárie.

Jana Osolobě

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020

Děkujeme
za Vaši štědrost!

Jménem diecézní charity Brno ze srdce děkujeme všem koledníkům, vedoucím skupinek, duchovním a dárcům za podporu Tříkrálové sbírky. Ve farnosti Augustin se do charitních kasiček vykoledovalo celkem 63 001 Kč.

Augustin • 5. ročník, číslo 44. • Datum vydání: 2. února 2020 • Další číslo vychází 1. 3. 2020 (uzávěrka 21. 2.).

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Augustina, náměstí Míru 377/7, 602 00 Brno.

Redakce: Luboš Herz (korektor), Martin Holík (kaplan), Gabriela Klačková, Marta Laudátová,

Lukáš Meduna (grafik), Josef Novotný (farář), Jaroslava Otradvocová, Magdaléna Šrubařová (šéfredaktorka).

www.augustinbrno.cz • e-mail: zpravodaj@augustinbrno.cz • Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Přijímáme náměty a příspěvky do dalšího čísla zpravodaje. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit a upravovat.